

B'rakhot: Is It Okay to Change the Text?

The Freehof Institute of Progressive Halakhah

Twelve Minute Shiur #51

1 Rambam, Hil. B'rakhot 1:5

2
3 ונוסח כל הברכות עזרא ובית דינו תקנום, ואין ראוי לשנותם ולא להוסיף על אחת מהם ולא לגרוע
4 ממנה.
5

6 Ezra and his *beit din* enacted the text for all the *b'rakhot*, and it is not proper to alter them, to add
7 to them, or to detract from them.
8

9
10 B. B'rakhot 40b

11
12 ראה פת ואמר כמה נאה פת זו ברוך המקום שבראה - יצא. ראה תאנה ואמר: כמה נאה תאנה זו ברוך
13 המקום שבראה - יצא, דברי רבי מאיר; רבי יוסי אומר: כל המשנה ממטבע שטבעו חכמים בברכות -
14 לא יצא ידי חובתו.

15 One who says over bread: "How wonderful is this bread; praised be the Omnipresent who
16 created it" - fulfills one's obligation. One says over a fig "How wonderful is this fig; praised be
17 the Omnipresent who created it" – fulfills one's obligation. These are the words of Rabbi Meir.
18 Rabbi Yose says: One who alters the form (*matbe'a*) of the *b'rakhah* that was set by the Sages
19 does not fulfill their obligation.
20

21 בנימין רעיא כרך ריפתא ואמר: בריך מריה דהאי פיתא. אמר רב: יצא.
22 והאמר רב: כל ברכה שאין בה הזכרת השם אינה ברכה! - דאמר: בריך רחמנא מריה דהאי פיתא.
23 והא בעינן שלש ברכות! מאי יצא דקאמר רב - נמי, יצא ידי ברכה ראשונה.
24 מאי קמשמע לך - אף על גב דאמרה בלשון חול, תנינא, ואלו נאמרים בכל לשון: פרשת סוטה, וידוי
25 מעשר, קריאת שמע, ותפלה, וברכת המזון! אצטריך, סלקא דעתך אמינא; הני מילי - דאמרה בלשון
26 חול כי היכי דתקינו רבנן בלשון קדש, אבל לא אמרה בלשון חול כי היכי דתקינו רבנן בלשון קדש
27 אימא לא - קמשמע לך.
28

29 Binyamin the shepherd ate some bread and said (in Aramaic): "Praised be the creator of this
30 bread." Rav says: he fulfilled his obligation.

31 But didn't Rav say: "Any *b'rakhah* that does not contain the name of God is not a *b'rakhah* at
32 all"? – Binyamin in fact said: "Praised be the Merciful One, creator of this bread."

33 But don't we require three benedictions [for *birkat hamazon*]? – Yes: when Rav says "he
34 fulfilled his obligation," he meant the obligation of the first [of three] *b'rakhot*.

35 What does this statement of Rav come to tell us? That even though it is permitted to recite a
36 *b'rakhah* in another language, as we read in *M. Sotah* 7:1:

37 "The following may be recited in any language: the *sotah* passage, the confession over
38 the tithe, the recitation of *Sh'ma*, the *t'filah*, and *birkat hamazon*"

39 Rav needed to make this ruling, because you might have thought that *mishnah* applies only to
40 vernacular *b'rakhot* that are translated precisely as the Sages enacted them in Hebrew, so that if
41 the *b'rakhah* were *not* translated precisely as the Sages enacted it in Hebrew, he would *not* fulfill
42 his obligation –

43 Therefore, Rav comes to tell us that he does fulfill the obligation.

44
45

46 Rambam, Hil. B'rakhot 1:5-6

47

48 ונוסח כל הברכות עזרא ובית דינו תקנום, ואין ראוי לשנותם ולא להוסיף על אחת מהם ולא לגרוע
49 ממנה, וכל המשנה ממתבע שטבעו חכמים בברכות אינו אלא טועה, וכל ברכה שאין בה הזכרת השם
50 ומלכות אינה ברכה אלא אם כן היתה סמוכה לחבירתה.

51

52 Ezra and his *beit din* enacted the text for all the *b'rakhot*, and **it is not proper to alter them**, to
53 add to them, or to detract from them. **And one who alters the form of the *b'rakhah* that was**
54 **set by the Sages commits an error**, and any *b'rakhah* that does not contain a mention of God's
55 name and sovereignty is not a *b'rakhah* at all, unless it is recited next to a *b'rakhah* that
56 mentions these.

57

58 וכל הברכות כולן נאמרין בכל לשון והוא שיאמר כעין שתקנו חכמים, ואם שינה את המתבע הואיל
59 והזכיר אזכרה ומלכות וענין הברכה אפילו בלשון חול יצא.

60

61 Any of the *b'rakhot* may be recited in any language, provided that they resemble the *b'rakhot* as
62 the Sages enacted them. **If one alters the form (*matbe`a*) of the *b'rakhah*, even when reciting**
63 **it in another language, one still fulfills the obligation, so long as the *b'rakhah* mentions a**
64 **Divine name and God's sovereignty and adheres to the content of the *b'rakhah*.**

65

66

67 R. Yosef Caro, Kesef Mishneh, Hil. B'rakhot 1:5

68

69 וקשה לי: למה שינה רבינו הלשון וכתב "אינו אלא טועה"? וכן יש לדקדק למה כתב "ואין ראוי
70 לשנותם" וכו'? ונראה לי דתרי גווני שינוי הן:

71 האחד שהוא אומר נוסח הברכה שתקנו חכמים אלא שהוא מוסיף בה או גורע ממנה או שהוא אומר
72 כעין נוסח שתקנו חכמים אבל הוא אומר אותה במלות אחרות ומ"מ הם רומזות לנוסח שתקנו חז"ל
73 וכיון שכוונת דבריו עולה למה שתקנו חז"ל אין כאן טעות אבל אין ראוי לעשות כן.

74 השינוי השני הוא שמשנה כוונת הברכה כגון ברוך המקום שבראה שהיא ברכה כוללת וחז"ל תיקנו
75 לברך על כל דבר בפרטות המוציא לחם מן הארץ בפה"ע וכיוצא ועל זה כתב שאינו אלא טועה כלומר
76 וכיון דטועה הוא לא יצא ידי חובתו וכדברי יוסי.

77

78 Why does Rambam change the language from "does not fulfill their obligation" (*B'rakhot* 40b)
79 to "commits an error"? And why does he write "it is not proper to alter them" (rather than "it is
80 forbidden")?

81 It seems to me that there are two kinds of "alteration."

82 The first: if one recites the text of the *b'rakhah* as the Sages enacted it but adds to it or detracts
83 from it, or if one recites a text that resembles the Sages' text but renders it in different words
84 which nonetheless hint at the text composed by the Sages – since one's meaning (*kavanat*
85 *d'vara'v*) approximates that which the Sages composed, no "error" is involved. But it is still "not
86 proper" to do so.

87 2) The second: if one [recites a text] that alters the intention of the [Sages'] *b'rakhah* – for
88 example, “Praised be the Omnipresent who created it,” a *b'rakhah* framed in general language,
89 when the Sages ordained that we frame the *b'rakhah* in detailed language: “who brings forth
90 bread from the earth,” “who creates the fruit of the tree,” and so forth. Regarding this, Rambam
91 writes “commits an error,” that is, since it is erroneous, one does not fulfill one’s obligation
92 thereby, in accordance with the view of Rabbi Yossi.

93
94 על מ"ש רבינו ואם שינה את המטבע יצא וכו' כתב הרמ"ך תימה דבהלכות ק"ש כתב לא יצא וכו' וצ"ע
95 עכ"ל. ויש לתמוה על תמיהתו דבריש הלכות ק"ש מיירי ששינה שחתם בברוך או פתח במקום
96 שהתקינו שלא לחתום או שלא לפתוח או ששינה ולא חתם או לא פתח בברוך במקום שהתקינו
97 לחתום או לפתוח והכא מיירי ששינה בנוסח הברכה ולא אמר אותו לשון ממש אלא שאמר ענין
98 הברכה בנוסח אחר ולא שינה לא בפתיחה ולא בחתימה.

99
100 Rambam writes: “If one alters the form (*matbe`a*) of the *b'rakhah* one still fulfills one’s
101 obligation.” R. Moshe Kohen objects: Rambam takes the opposite position in *Hilkhot K'ri'at*
102 *Sh'ma*. But there, Rambam is talking about one who begins a paragraph with “*Barukh atah*” in a
103 place where the Sages say he shouldn’t or who concludes with “*Barukh atah*” in a place where
104 the Sages say he shouldn’t. Here, we are talking about one who does not violate the rules
105 concerning beginnings and endings of paragraphs but who alters the text or language of the
106 *b'rakhah* but recites its content/meaning in different wording.